

किंच बहुभ्योमृत्युभ्यःरूपयारक्षित्वा किमितीदानीं दशामन्मथंप्रेष्यघातयसीत्याहुः विषेति हेऋषभश्रेष्ठविषमयाज्जलाद्योऽप्ययोनाशस्तस्मात्तथाव्यालराक्षसात्अघासुरात्वर्षात्मारुतात्वैद्युतानलात् अशनिपातात्तृषोरिष्टः तस्मान्मयात्मजात्व्योमात्विश्वतः अन्यस्मादपि सर्वतोभयाच्चकालियदमनादिनारक्षिताः किमिदानीमुपेक्षसइतिभावः ॥ ३ ॥ अपिचविश्वपालनायावतीर्णस्यतवभक्तोपेक्षाऽत्यंतमनुचितेत्याशयेनाहुः नखल्विति हेसखेभवान्खलुनिश्चितंयशोदासुतो नभवति किंतुसर्वप्राणिनांबुद्धिसाक्षी ननुसकिंदृश्योभवतितत्राहुः विखनसाब्रह्मणाविश्वपालनायप्रार्थितःसन्सात्वतांकुलेउदेयिवान्उदितइति ॥ ४ ॥ तस्मात्त्वद्भक्तानामस्माकमेतत्प्रार्थनाचतुष्टयंसंपादयेत्याहुः विरचिताभयमित्यादिचतुर्भिः हेवृष्णिधुर्य संसृतेर्भयात्तेचरणमीयुषांशरणंप्राप्तानांप्राणिनांविरचितंदत्तमभयंयेनतत्तथा हेकांत कामदंवरदं तथाश्रियःकरंगृणहातीति

विषजलाप्ययाद्व्यालराक्षसाद्वर्षमारुताद्वैद्युतानलात् ॥ तृषमयात्मजाद्विश्वतोभयादृषभतेवयंरक्षितामुहुः ॥ ३ ॥
नखलुगोपिकानंदनोभवानखिलदेहिनामंतरात्महृक् ॥ विखनसाऽर्थितोविश्वगुप्तयेसखउदेयिवान्सात्वतांकुले ॥ ४ ॥
विरचिताभयंवृष्णिधुर्यतेचरणमीयुषांसंसृतेर्भयात् ॥ करसरोरुहंकांतकामदंशिरसिधेहिनःश्रीकरग्रहम् ॥ ५ ॥
व्रजजनार्त्तिहन्वीरयोषितांनिजजनस्मयध्वंसनस्मित ॥ भजसखेभवत्किंकरीःस्मनोजलरुहाननंचारुदर्शय ॥ ६ ॥
प्रणतदेहिनांपापकर्शनंतृणचरानुगंश्रीनिकेतनम् ॥ फणिफणार्पितंतेपदांबुजंरुणुकुचेषुनःरुंधिहृच्छयम् ॥ ७ ॥
मधुरयागिरावल्गुवाक्ययाबुधमनोज्ञयापुष्करेक्षण ॥ विधिकरीरिमावीरमुत्थतीरधरसीधुनाप्याययस्वनः ॥ ८ ॥

थातत् भवत्करसरोरुहं नःशिरसिधेहि ॥ ५ ॥ हेव्रजजनार्त्तिहन् हेवीर निजजनानांयःस्मयोगर्वस्तस्यध्वंसनंनाशकंस्मितंयस्यतथाभूतहेसखेभवत्किंकरीर्नः अस्मान्भजआश्रय स्मेतिनिश्चितम् प्रथमंतावज्जलरुहाननंचारुयोषितांनोदर्शय ॥ ६ ॥ अविशेषेणप्रणतानांदेहिनांपापकर्शनंपापहंतृ तृणचरान्पशूनप्यनुगच्छतिरूपयेतितथासौभाग्येनश्रीयोनिकेतनम् वीर्यातिरेकेणफणिनःफणास्वर्पितंतेपदांबुजं नःकुचेषुरुणुकुरुकिमर्थम् हृच्छयंकामंरुंधिच्छिधि ॥ ७ ॥ हेपुष्करेक्षणतवैवमधुरयागिरावल्गुनिवाक्यानियस्यांतयाबुधानांमनोज्ञयाहृद्ययागंभीरयेत्यर्थः मुसतीःइमाःनोविधिकरीः किंकरीःअधरसीधुनाआप्याययस्व संजीवयेति ॥ ८ ॥